

Marko Kilpi kok

Toimenpidealoite tapahtuma-alan työpaikkojen ja toimintaedellytysten pelastamisesta koronakriisistä

Eduskunnalle

Maaliskuun 13. päivänä Suomen hallitus kielsi yleisötilaisuuksien järjestämisen ja koko tapahtuma-ala pysähtyi. Samoin pysähtyivät tapahtumien yleisövirtojen luomat monenlaiset tulovirrat, tapahtumia kaupankäynnin ja liiketoiminnan vauhdittajana käyttävien yritysten mahdollisuudet kohdata asiakkaitaan sekä kansainvälisten tapahtumaturistien saapuminen Suomeen. Tapahtumat ovat merkittävä elinkeinoelämän ja hyvinvoinnin moottori, joka ajettiin alas yhdessä päivässä. Koronakriisin pysäyttävyys tapahtuma-alalla on ollut totaalinen.

Tapahtumateollisuus ry:n tutkimuksen mukaan 92 % alan toimijoista on koronakevään aikana menettänyt 79 % liikevaihdostaan verrattuna edellisen vuoden vastaavaan aikaan. Tutkimuksessa 89 % tapahtumateollisuuden toimijoista arvioi liikevaihdon menetyksen olevan kuluvaan kesäelokuun aikana 77 % verrattuna viime vuoden vastaavaan aikaan. Sesonkipainotteisilla toimijoilla puhutaan siis jopa koko vuoden liikevaihdon menetyksestä, jos heidän liiketoimintansa keskittyy kesäkauden tapahtumajärjestämiseen. Tutkimuksessa 78 % vastaajista, jotka normaalisti työllistävät 24 000—37 000 tilapäistä työntekijää, ilmoittaa, ettei työllistä tänä vuonna yhtään tilapäistä henkilökuntaa. Koronakriisin vuoksi tänä vuonna työllistämättä jää siis 19 000—29 000 henkilöä. Tapahtumien kerrannaisvaikutukset ulottuvat välittömästi myös matkailu- ja ravitsemisalalle sekä kunta- ja aluetalouteen.

Toisin kuin monia muita toimialoja, tapahtumateollisuutta on tähän asti lähestytty sen sisältöjen ja formaattien kautta jäsentämällä tapahtumia esimerkiksi urheiluun ja viihteeseen tai festivaaleihin ja konsertteihin. Tämä tapa jäsentää tapahtumateollisuutta sen sisältöjen näkökulmasta osaltaan vaikuttaa alan kokonaisuuden hahmottamisen haasteisiin. Tästä päästään siirtymään sujuvasti tapahtuma-alan koronatukien ongelmallisuuteen, koska opetus- ja kulttuuriministeriön myöntämä kymmenen miljoonan euron tuki on aivan liian pieni tapahtuma-alalle, jonka arvo on yli 2 miljardia euroa.

Yritysten yleinen kustannustuki ei myöskään auta tapahtuma-alan yrityksiä, koska tapahtumalojen kustannusrakenne ja kustannustuen kriteerit eivät kohtaa. Yleinen kustannustuki korvaa liikevaihdon menetyksiä huhti—toukokuun ajalta, ja siinä huomioidaan maalisk—toukokuun ajalta syntyneitä kiinteitä kuluja. Tapahtumajärjestämisessä kustannukset syntyvät pitkälti aikaväliltä, jolla yli vuoden mittaiselta aikajaksolta ennen tapahtumaa, kun tulot realisoituvat vasta aivan tapahtuman kynnyksellä tai jopa sen jälkeen. Tapahtuma-ala on myös yksi uuden työnteon mallin edelläkävijöistä, ja alalla on paljon (jopa lähes 40 %) mikroyrityksiä, jotka ovat jäämässä sekä

Toimenpidealoite TPA 102/2020 vp

kustannustuen että kaiken muunkin järjestetyn toimeentulon ulkopuolelle. Tämä on ehkä se suurin ja parhaillaan käynnissä oleva henkilökohtainen tragedia monelle alalla työskentelevälle.

Edellä olevan perusteella ehdotan,

että hallitus ryhtyy toimenpiteisiin päivittääkseen kustannustukien hakukriteerit, jotta niissä huomioidaan tapahtuma-alan erityispiirteet, sekä alkaa välittömästi valmistella mittavaa tukipakettia, jolla pystytään pelastamaan tapahtuma-alan työpaikat ja toimintaedellytykset.

Helsingissä 16.9.2020

Marko Kilpi kok